

Koninklijke Heemkundekring Zonhoven vzw

SONUE 2026

JAARGANG 6 - NUMMER 3 - AUGUSTUS

DE NAAM 'ZONHOVEN'

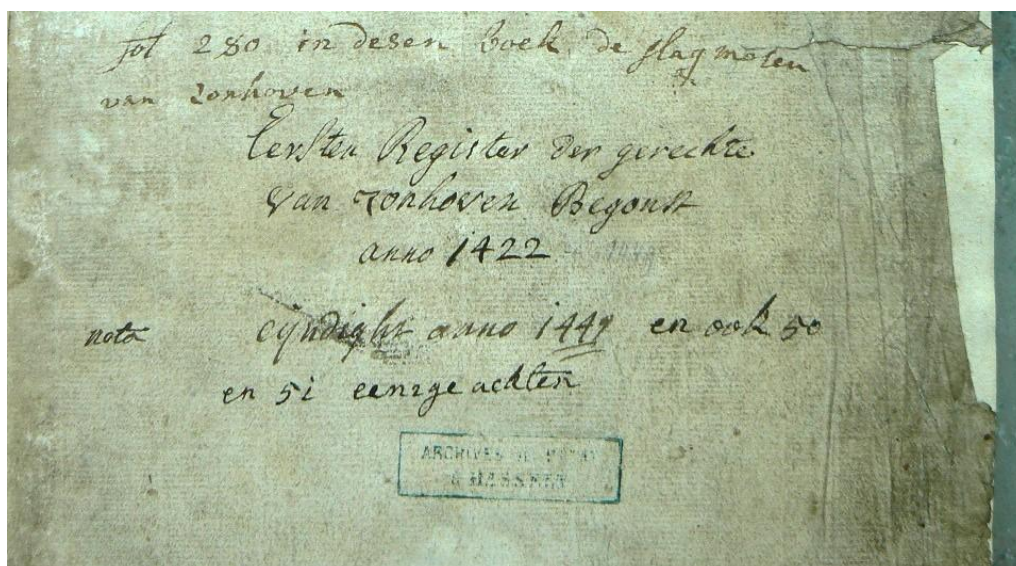
doorheen de tijden in oude registers en gichten

H.C. Melis¹ maakte in zijn studie over 'Zonhoven' een lijstje met namen en dateringen van die namen in de geschiedenis (tot 1800) van ons dorp:

- ✓ Zonuwe (1336)
- ✓ Zonouwe (1337)
- ✓ Sonouwe (1423)
- ✓ Zonuwe (1427)
- ✓ Bank van Zonuwen - Zonhoven - Zonhouwen - Zonuwen (1449)
- ✓ Zonuwen (1475)
- ✓ Zonouwen (1487)
- ✓ Zonuwen (1510)
- ✓ Zonauwen (1529)
- ✓ Zonhoven (1579)
- ✓ Sonhoven (1645)
- ✓ Zoenhoven (1665)
- ✓ Zonhoven - Sonhove - Zonoven (1750)
- ✓ Sonhoven (1790)

Heemkundelid André Vanhamel verifieerde enkele van deze versies in oude geschriften en stelde vast:

1422 - ZONHOVEN

1424 ZONUWEN

¹ H.C. Melis, Zonhoven, Aanhangel p. 12

Transcriptie van een tekstfragment uit 1424 van prinsbisshop Jan van Heinsberg, i.v.m. de oprichting van de kapelanie van Zonhoven.

Sane, ex nostri dilecti fidelis Domini Ghyselberti BACK, rectoris ecclesiae parochialis seu capellae de **ZONUWEN**, nostrae Leodiensis dioecesis et suorum eiusdem ecclesiae prochianorum insinuatione recepimus, huiusmodi prochia de **Zonuwen** longa et lata existens

(...) Nu hebben wij uit een mededeling van onze geliefde, trouwe Heer Ghyselbertus BACK, rector van de parochiekerk of kapel van ZONHOVEN, behorend tot ons bisdom Luik, en van zijn parochianen van dezelfde kerk, het volgende vernomen:

Die lang en breed uitgestrekte (?) parochie van Zonuwen is (...)

1453 ZONUWEN

In RAH Zonhoven gichten ZS2

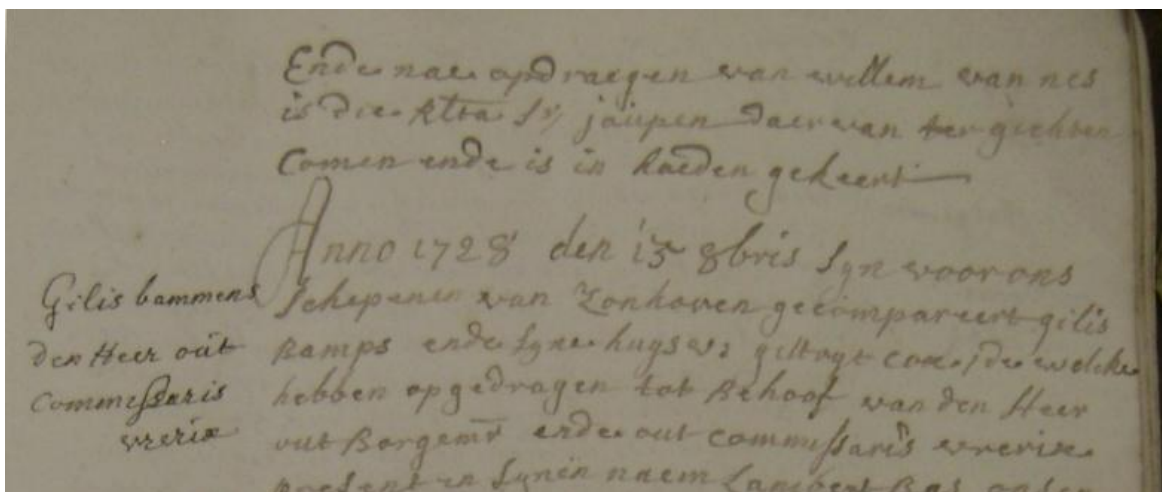
Jan Cauridder

Jnt jair ons heren 1453, 8 dage in novembrij js comen voir scolthet ende scepenen der banc van **Zonuwen** Jan Kauridder van Hasselt ende heeft gesadt teenen mombair Heynen Meeus van Zuylre te wynnen ende te verliesen ende allet tgheen te doen dat Jan Cauridder voirscreven met recht inder banck van Zonuwen selver doen soude.

1575 SONEVEN

(...) gedeelte van enen huijse metten hove, gronde ende allen den toebehoerten gestaen ende gelegen bennen der prochie van **Soneven** bij Hasselt gelegen hem comparant toecomen bleven ende verstorven wesende mits der doet ende afflijvicheijt vanden vorscreven Mathijsen Liebens ende Dinghen Maex zijnen vader ende moder als wij verstaen hebben.

1728 ZONHOVEN

Ende nae opdraegen van welken van nes
is die. Rtra. 1/2 jaupen daer van ten giche
Comen ende is in haeden gheent

Anno 1728 den 13 gbris Lyn voor ons
Gelis bammis Schepenen van Zonhoven gecompareert gelis
den Heer out Ramps ende Lyn huysser gillage con. De welcke
Commissaris hebben opgedragen tot Behoof van den Heer
out Bergemv ende out commissaris wneris
Presentia Lynen naem Lambert Bas onder

Ende nae opdraegen van Willem van Nes is die relictia sieur Jaupen daervan ter gichten comen ende is in hoeden gekeert.

Anno 1728, den 15 octobris syn voor ons schepenen van **Zonhoven** gecompareert Gilis Bamps ende syne huysvr Gertruyt Cox de welcke hebben opgedragen tot behoef van de Heer out Borgemeester ende out commissaris Vrerix

1750 SONHOVEN

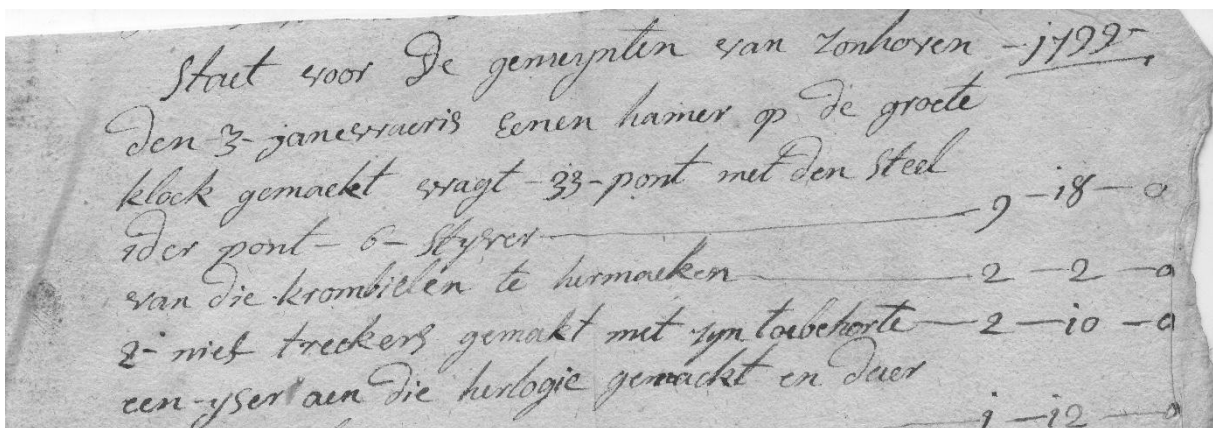
- Anno 1749 den 21 augustus ben ick Joannes Jacobs getrouwt met mijne huijsvrouw Marie Elisabeth Loijens.
- Anno 1750 den 27 april ben ick gecosen tot rentmiester deses dorps **Sonhoven**.
- 1795 den 3den januarius is mijne moeder te weten M. El. Loyens gestorven ende sijnde 73 jaeren.

1779 SONHOVEN

ZONHOVENSE SINT-AMBROSIUS GULDE

"Heden den 27sten der maend julli 1779 compareerde voor mij openbaeren notaris binnen **Sonhoven** woonhoudende ten overstaen der naebenoemde getuygen d'achtbaere Paulus Lekens audt borgemeester deser beroomde parochie voorscr. Joannes Bielen, Lenart Lenaerts, Henric van Runxt, Daniël Schepers, Jan Mariën, Jan Peuters, Piter Bijnens, Quinten Tielens, Henric

1799 ZONHOVEN

Staat voor de gemeenten van Zonhoven - 1799 -
Den 3-januarius eenen hamer op de groete
klock gemaaktragt - 33-pont met den steel
der pont - 6-schroeven - 7-18-a
van die krombellen te hermaaken - 2-2-a
2-miet treckers gemaakt met syn toebehoorte - 2-10-a
een yseraan die herlogie gemaakt en daer - 1-12-a

1800 SONHOVEN

Den ont fanck.

- ✓ 1800 den 29 juli ontfangen van Arnoldus Clerx vierentwintig Franse cronen logs.
- ✓ 1800 den 2 september ontfangen van Hendrick Sneijders van **Sonhoven** 1 gulden 5 stuyver.
- ✓ 1800 den 2 september ontfangen van Jan Bammens 20 gulden.

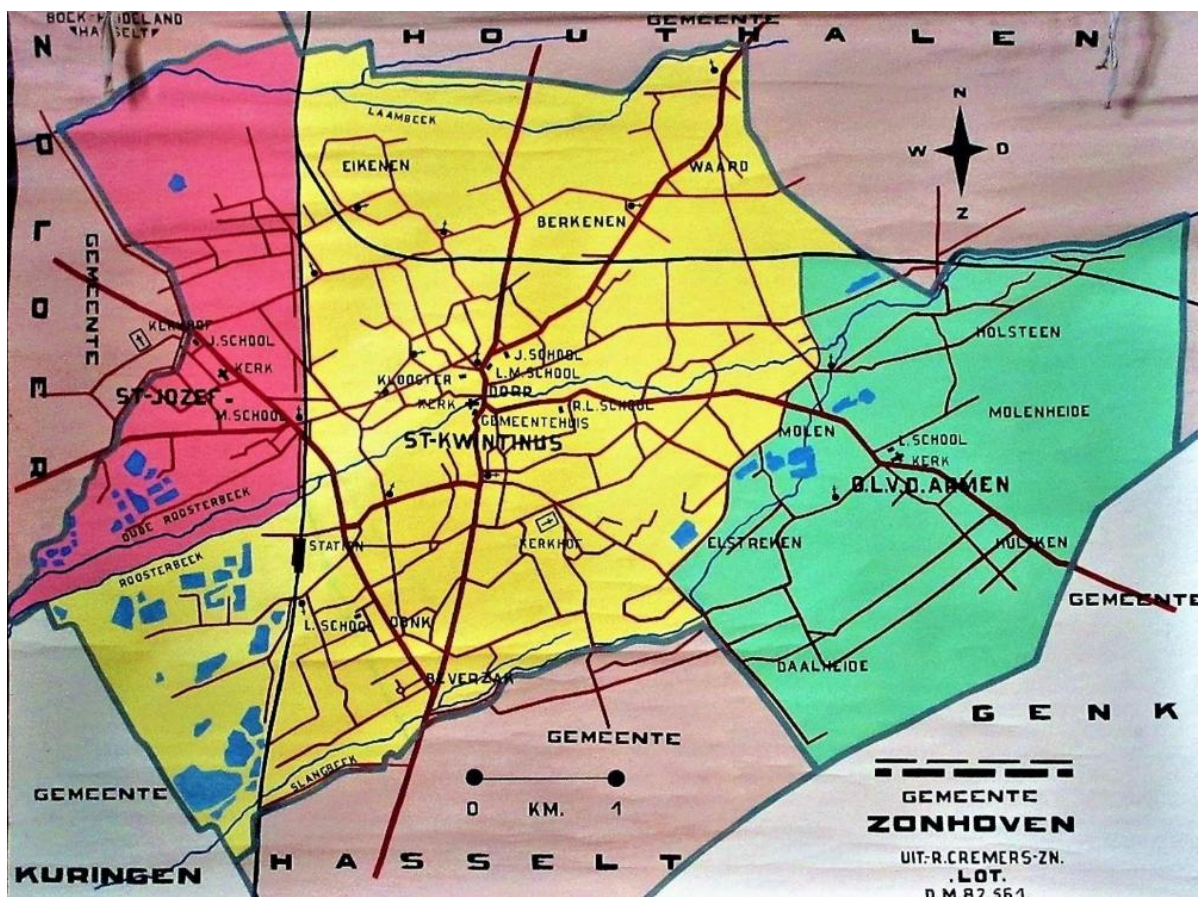
1880 SONUE - SONHOVEN

Historische aantekeningen over Zonhoven door J.J. Vossen, Kapelaan te Zonhoven van 1880 tot 1883:

SONHOVEN. Reliefs faits à la salle de Curange les 20 mai 1422 et 12 mei 1455

lets verder in de tekst

1. Au 12 siècle Zonhoven est connu sous le nom de **SONUE**. En 1336 **Sonhoven** est réuni à Zolder, Houthalen, Stapel et Houweyckein pour former la Seigneurie de Vogelsanck.

Schoolwandplaat gemeente Zonhoven

Toneelgroep

HET BONTE GEZELSCHAP

HOE HET BEGON!

1932 liet de gemeente Zonhoven voor het eerst enkele klaslokalen bouwen op de berg van Termolen langs de nieuwe weg naar Genk en aan de achterzijde de Kapelbergweg, richting Holsteen en verder Hengelhoef-Zwartberg.

Het schoolgebouw van Termolen was voor die tijd een zeer polyvalente ruimte of zo werd het toch gebruikt. Het schoolpersoneel en de gebruikers waren zeer creatief.

Voor 1932 was alles - de schoolse, sociale en religieuze activiteiten - gericht op Zonhoven centrum, alles gebeurde in “t Durp”.

Maar daar kwam - voor de eerste schooljaren althans - verandering in. De kleintjes konden al op Termolen naar school ... een hele opluchting voor menig huismoeder. Begin jaren '40 pas, werd het schoolgebouw verder afgewerkt en konden alle kinderen van Termolen op Termolen zelf schoollopen, behalve het 7de en 8ste leerjaar. Voor die leerlingen kwam nog later een oplossing.

Vanaf de Kapelbergweg gefotografeerd. Welke van de drie delen het eerst gebouwd werd is ons niet bekend. Alhoewel de pijl iets doet vermoeden.

Zondag, in de gang van de school van Termolen:

- ✚ 's morgens een tweetal H. Missen,
- ✚ omstreeks tien uur vergadering en
- ✚ omtrent 18 à 19 uur bonte avond (natuurlijk niet wekelijks)

Bij de drie activiteiten werd of was de aanwezigheid van de proost steeds gewenst. Activiteiten zonder dat de kapelaan er bij betrokken was, dat kon toen niet...

Door toedoen van de drie kapelaans van het centrum, de E.H. Lux, Lemkens en Loyen, die de wekelijkse mis opdroegen, begon het sociale leven op Termolen op te borrelen en werden deze gebouwen buiten de schooluren voor alles en nog wat gebruikt, als er maar een christelijk geurtje aan zat.

's Zondags bracht men uit de tussengang tussen twee klaslokalen een mobiel altaar tot in de lange gang van de klaslokalen.

Die korte tussengang diende ook nog als sacristie, kleedkamer bij toneel en andere activiteiten.

Na de zondagsmis met wisselende aanvangsuren, vond er meestal wel een vergadering of een losse bijeenkomst van een of andere werkgroep of vereniging plaats, van het ACV, het ACW, de KWB, de KAV, vergaderingen als de voorbereiding op de processies, communicanten, landbouwverenigingen, werkgroepen allerlei, de ziekenkas, spaarkas, je kunt het niet allemaal bedenken of het was er op bepaalde dagen en tijdstippen.

In 1943 werd de jonge kapelaan Johannes Quintens aangesteld als zoveelste kapelaan van het centrum. Maar wegens ziekte werd zijn mandaat met een jaar uitgesteld. Om hem de kans te geven volledig te herstellen, stelde de toenmalige pastoor hem aan tot de vaste kapelaan van Termolen, met de woorden: "Gaaf u zich daar maar herstellen in de gezonde lucht van de heide".

Kapelaan Quintens met enkele parochianen.

Maar van rusten en genieten kwam niks in huis, hij stond voor enorme uitdaging en vloog er onmiddellijk in. Zo zou hij van Termolen met zijn ruw heidevolk een bloeiende parochie maken en bovendien zou hij nog een nieuwe kerk bouwen.

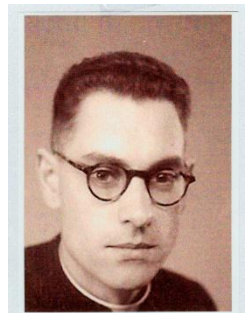
En 's avonds was er toen vaak een optreden, een toneel of cabaretgezelschap dat meestal **een volle gang** lokte... Na de voorstelling diende alles weer worden opgedoekt en werd alles weer in originele staat hersteld, want op maandagmorgen was er weer gewoon school. Ook schooltoneel werd in diezelfde gang opgevoerd, iets waar ik graag aan deelnam.

Een van de gezelschappen dat meerdere jaren en vele keren optrad en bovendien van plaatselijke komaf, was:

“HET BONTE GEZELSCHAP”

De pijnlijke gevolgen van de oorlogsjaren deinden stilaan weg, er kwam weer leven en ook nieuw leven tot bloei, er was weer werk en de jonge generatie die al 5 jaar op haar honger zat, nam initiatieven. Dat alles leidde tot de langzame bloei van Termolen, zeker ook dankzij de inzet van de nog jonge **kapelaan Jan Quintens**.

Zijn eerste grote opdracht was de jongeren te motiveren tot initiatief en vervolgens de op het eerste gezicht onmogelijke

plannen voor een kerkbouw op Termolen. Dit was een haast onmogelijke opgave die zeer veel inspanningen van de bevolking zouden vragen.

Om een kerk te bouwen was er veel geld, zeer veel geld nodig en de mensen van Termolen waren meestal gewoon arbeidersgezinnen met verscheidene kinderen en ze hadden het op het eerste gezicht niet al te breed.

En nu had men mensen nodig met initiatief, om de kar te trekken, en Fùnske Broux was er een van die mensen.

Fùnske bedacht verschillende evenementen, zoals o.a. veldrijden, motorcross, zweefvliegen. Ook richtte hij een toneelgezelschap op "Het bonte gezelschap". Dat gezelschap trad ten voordele van de kerkbouw meerdere keren per jaar op in de gang van de scholen.

Het bonte gezelschap, Fùnske als strandjutter en Willy De Raeve, opvoering in de noodlokalen.

Kapelaan Quintens een begenadigd landschapsschilder maakte gretig gebruik van zijn kunsten om zijn werken aan de man en/of vrouw te brengen, en wie durfde dat te weigeren, het was tenslotte allemaal voor de kerk.

Maar optreden in de gang liep niet altijd van een leien dakje, geregeld viel de stroom uit, en had men eraan gedacht dan beschikte men over een pitslamp, zo niet dan moesten enkele van de kinderen (zoals ikzelf) in het pikkedonker door de heide de berg aflopen tot bij het huis van Eduard Thoelen, beter gekend als "lange Waar", om kaarsen en lucifers te vragen. Al die tijd bleef het publiek rustig wachten.

Het waren allemaal komische stukken en soms ook liedjes meestal door Fùnske Broux zelf geschreven, alhoewel maar tot 12 jaar naar school te hebben gelopen. Steeds aanwezige attributen waren, opgevulde konijnenvellen, opgeblazen varkensblazen, dierenvellen, huisgerief en zaken die nodig waren, zoals bij het omkleden: toespelden. Voor clown schmink en andere zaken reed Funske naar de Demerstraat in Hasselt waar men al die zaken verkocht. Oh, wat kon die schmink toch heerlijk ruiken. Andere voorwerpen die men zou gaan nodig hebben, maakte Funske zelf of liet hij maken tijdens het werk in het atelier op de mijn van Winterslag. Er waren veel handen en inzet nodig om het decor en alles en nog wat tot een goed einde te brengen. En bovendien... het mocht allemaal niet te duur zijn, want dan maakte men geen winst meer.

Alle rollen werden door mannen gespeeld, dat maakte het voor het publiek veel plezanter. Gemengd gezelschap bestond toen nog niet. Verderop bij het volgende gezelschap zal de lezer zien dat dat wel al kon; de tijden waren veranderd. Ik denk niet dat er één foto bestaat die genomen werd tijdens een van al de activiteiten die er ooit zijn door gegaan in de gang van de school.

Fùnske was auteur, acteur zanger, muzikant, hypnotiseur, goochelaar, waarzegger en nog veel meer. Zo nodig schreef hij toespraken, gedichten en ellenlange brieven.

Eenmaal heeft men getracht een ernstig toneelwerk op te voeren, maar nee, dat was niets, dat had geen succes, het publiek was teleurgesteld. De mensen kwamen om te lachen, waren niet anders gewoon en dat moesten ze hebben. Er waren mensen bij die al begonnen te lachen van het ogenblik dat ze Fùnske zagen.

De gang van de school tijdens de restauratie. Rechts zie men de korte gang tussen twee klaslokalen waar alles gebeurde wat voorafging aan de activiteit. In de lange gang bevond zich het publiek.

De noodlokalen werden in de heide gebouwd ver van school en kerk, in afwachting van de nieuwe school hier links op de foto

Maar er was nood aan schoollokalen en er werd weer gebouwd. In de jaren '50 werd er in de heide een gebouw onder de naam noodlokalen rechtgetrokken in afwachting van een nieuw schoolgebouw aan de rechterzijde van de kerk. Termolen groeide en er was hoge nood. Die noodlokalen vestigde men ver in de heide om ruimte te laten voor de latere school. Daarin waren ondergebracht: twee kleuterklasjes en een klas voor de grote jongens van het zevende en achtste studiejaar.

De meisjes van het zevende en achtste studiejaar kregen les in het voormalig huis van de familie Nenczl langs de nieuwe weg en de inrit naar de kerk; zij kregen daar allerlei huishoudlessen. Ook de kolen en het hout voor de noodlokalen bevonden zich in dit huis. De jongens dienden voor de bevoorrading van de scholen te zorgen. Voor het overige was er veel voetbal, veel voetbal! Met meester Michel Welkenhyusen.

Toen ook de nieuwe schoolgebouwen er stonden, kwamen deze lokalen leeg te staan, maar niet voor lang. Er werd gretig gebruik gemaakt van deze lokalen voor vergaderingen. Er werd een podium gebouwd en een muur uitgebroken en zo kon men voortaan toneelstukjes opvoeren. Opvoeringen in de gang van de scholen was voorbij; ook de H. Missen in dezelfde gang, want de kerk was vanaf 1950 in gebruik genomen. Al de foto's die er bestaan van de opvoeringen van "Het bonte gezelschap" komen uit de noodlokalen.

“DOA ZIJEN ZE WIER”

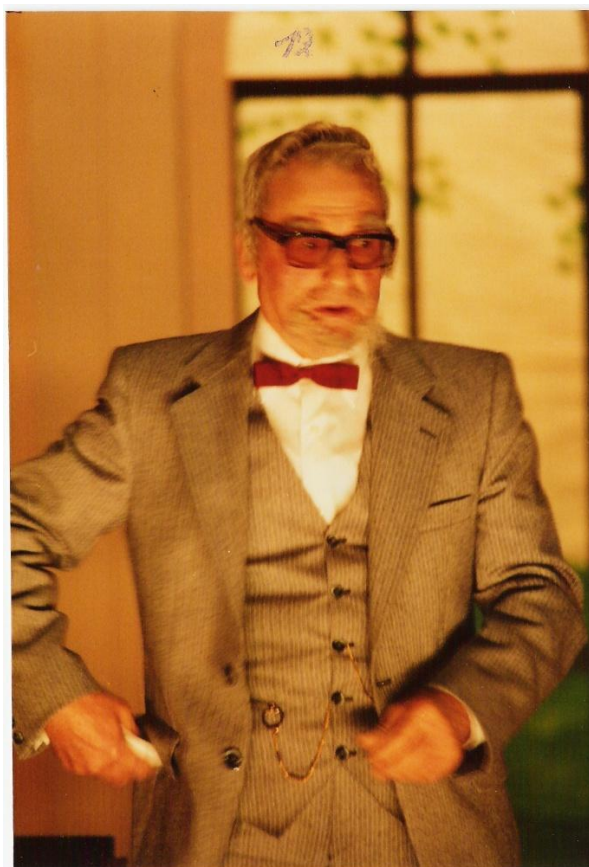

De destijds nieuwe klaslokalen van Termolen en nog lang voordat er sprake was van het G.C. Tentakel.

Na zovele jaren en vele optredens ten voordele van... , kwam er een eind aan "Het bonte gezelschap", maar nog niet aan de ambities van Fùnske. Denis Moons schoolmeester, bezieler van Adagio en muzikant op Termolen en Fùnske van "Het bonte gezelschap" vonden elkaar en richtten het gezelschap **"Doa zijn ze wier"** op. Nieuwe leden traden aan en het was een volwaardig gezelschap. Dit voor vele jaren en optredens binnen als ver buiten de gemeentegrenzen, tot zelfs in Oostenrijk toe. Deze optredens vonden in eerste instantie plaats in de vroegere noodklassen en later meestal in zaal Mimosa op Molenheide of op verplaatsing natuurlijk.

Doa zijn ze wier bij een van hun optredens. De geest zat er duidelijk weer in.

Thalia Houthalen, Fùnske als notaris op 70-jarige leeftijd

MAURICE BROUX

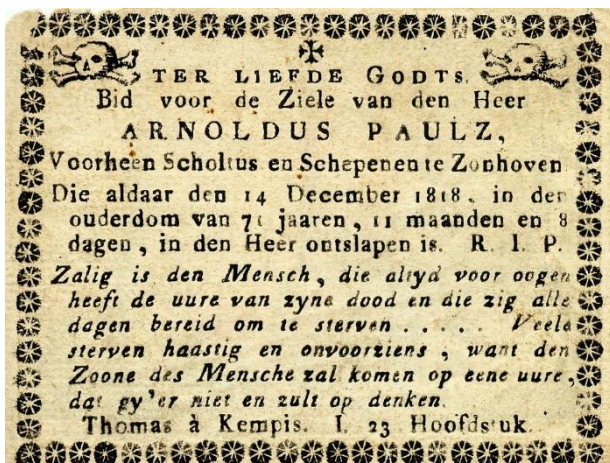
ZONHOVEN 2026

Juni 1807 tijdens de Franse bezetting

TWEE MEISJES VAN LICHTE ZEDEN ZETTEN ZONHOVEN OP STELTEN

Burgemeester Paulz van Zonhoven maakte uit allerlei geruchten op dat twee vreemde meisjes, ‘prostitués’ volgens hem, in zijn gemeente opschudding verwekten door hun ‘schandelijk gedrag’. Mijnheer Paulz vertelde het hele verhaal uitvoerig - en duidelijk verontwaardigd - in een brief (d.d. 14 juni) aan de *préfet* van het arrondissement Maastricht. (De Fransen waren hier de baas). De twee meisjes, Anna Kellens en Agnes Desters genaamd, verbleven op kamer bij Henri Vandeloo en zijn vrouw Marie Hulsmans. Het echtpaar Vandeloo-Hulsmans vertelde de burgemeester dat zij de meisjes aan de deur hadden gezet, toen zij bemerkten dat de twee zich zo ‘schandelijk’ gedroegen. Vandeloo en zijn vrouw moesten wel toegeven dat zij op de hoogte waren van het feit dat de twee meisjes bedelden en geld ontvingen van hen die ze aanklampten. Ze hadden, zo vertelden de meisjes, zelfs eenmaal twee Luikse zilveren muntstukken van twaalf sols gekregen.

Toen de meisjes het huis Vandeloo moesten verlaten, volgden ze de baan van Zonhoven richting Hasselt. Ze gingen echter in een bosje zitten, in het zicht van iedereen. Daar arresteerden de *hussards* hen.

Ondertussen had de Zonhovense burgemeester een proces verbaal opgesteld tegen de twee meisjes van lichte zeden. Dit pv voegde de burgemeester bij zijn brief aan de *préfet*. ‘En toch’, zo schrijft een licht ontgoochelde burgervader, ‘heeft *le magistrat de sureté* de meisjes terug vrijgelaten.’

De *maréchal* van de gendarmerie te Hasselt probeerde Paulz te troosten met een brief. Hij had de *sous-préfet* schriftelijk gemeld welke bedreigingen de *chicane* (juridische haarkliever) en de ‘meiden’ (*les domestiques*, bedoeld ‘de twee meisjes’) hadden geuit jegens Paulz. En de *maréchal* gaat verder: ‘Ik heb de *sous-préfet* gewezen op de ‘ongewone’ zeden van de twee meisjes en op het feit dat zij weigerden aan u hun papieren van de burgemeester van Hasselt te laten zien. Zij maakten u belachelijk en ik meende zelfs te verstaan dat ze iets zegden van ‘*foutenez*’ (‘rot op’)...Ik heb de *sous-préfet* verder nog verklaard dat ‘op de keper beschouwd, gij als burgemeester niet alleen het recht hebt maar zelfs de plicht om aan iedereen die zich in uw gemeente wenst op te houden, zijn papieren te vragen.’

(Bron: archief Oud-Gemeentehuis Zonhoven, doos 95)

Noten

hussard: een lichtbewappende ruiter - *maréchal*: een kwartiermeester-sergeant

JULES EVERS

EEN 'DOOFSTOMME' OP DE DOOL IN DE FRANSE ADMINISTRATIE (1807-1808)

Het hiernavolgende relaas houdt geen verband met Zonhoven. Maar ik vermeld het, omdat het een mooi voorbeeld is van 'administratieve controle', die de Fransen invoerden in onze gewesten. Alles en iedereen moest controleerbaar zijn door de centrale administratie.

Op 22 oktober 1807 schreef de 'schout civil' van Lommel - op dat ogenblik gelegen in het koninkrijk Holland - in een Pro Deo-verslag dat hem een persoon werd voorgeleid 'welke niet wel bij zijn zinnen was en daarenboven niet kon spreken. Daardoor kon niemand achterhalen wie die persoon in kwestie was en waar hij woonde'. De schout liet de onbekende, nu voorzien van een *permis*, naar de *sous-préfet* in Hasselt brengen in de hoop dat ze daar de 'doolaard' konden helpen.

De *sous-préfet* gaf de gendarmen de opdracht de onbekende naar de *préfet* in Maastricht te sturen. Daar verbleef de man enkele weken in 'het huis van bewaring' (*la maison d'arret*). Op 17 november probeerden politiecommissaris Lipkens en zijn *adjoint* te praten met de '*muet de Hasselt*' (de 'doofstomme van Hasselt'), zoals men hem was gaan noemen, in de hoop hem te kunnen ondervragen.

Met geen enkel middel konden ze met de man communiceren, noch met tekens, noch met gebaren. Alleen zijn leeftijd kon de commissaris achterhalen door te rekenen met de vingers: driemaal tien vingers... dus was '*le muet-sourd*' dertig jaar. Verder vermoedde de commissaris dat de man soldaat was of wilde worden, want hij deed alsof hij het geweer presenteerde en een sabel gebruikte. De commissaris kon niet nalaten in zijn rapport te vermelden: "Monsieur abbé de l' Epée² had ons hier moeten bezig zien!"

Commissaris Lipkens noteerde uiteindelijk het volgende summiere signalement van '*le muet de Hasselt*':

- *leeftijd: ongeveer 30 jaar, voortgaande op zijn voorkomen en op het boven vermelde 'vingerspel'.*
- *lichaamslengte: 1 meter 67 cm.*
- *kleur van haar, wenkbrauwen en baard: rood.*
- *kleine, blauwe ogen; haviksneus; mond: gewoon; vooruitstekende kin.*
- *het aangezicht, waarop plekken van pokken lichtjes zichtbaar waren, had alle kenmerken van een jood.*
- *kledij: oud; een vest met zakken en mouwen, lichtblauw van kleur; een blauwe broek en een groene, lederen helm.*

² Abbé de l' Epée (Charles-Michel de l' Epée, 1712-1789) was een Franse priester, die een belangrijke rol speelde in het onderwijs van dove mensen, gebaseerd op het gebruik van gebarentaal.

De burgemeester van Maastricht, monsieur Monachon,³ ondertekende ook het proces verbaal van de politiecommissaris en stuurde het door naar de *préfet*.

Op 29 november onderzocht monsieur Bosch, *officier de santé* (geneesheer), voor de tweede maal ‘*le muet de Hasselt*’. De dokter vond geen gebreken bij de oppervlakkige delen van de spraakorganen. Hij stelde wel vast dat de onbekende een zwakke gezondheid had. Nadat de *préfet* het verslag van de dokter had ingekeken, gaf hij op 7 december een tweede dokter, monsieur Goubert, de opdracht op zijn beurt ‘*le muet*’ te onderzoeken in het huis van bewaring. Dokter Goubert bracht op 13 december verslag uit bij de *préfet*. Bij een eerste onderzoek kon de dokter geen uitspraak doen in verband met ‘doof- of stomheid’ van zijn patiënt. Wel stelde ook hij vast dat de man ziek was en erg verzwakt. Daarom verzocht hij dokter Bosch, die de onbekende al verschillende dagen had verzorgd, hem te vergezellen bij zijn tweede onderzoek. De twee dokters bleven erbij dat de ‘*inconnu*’ geen enkel lichaamsgebrek had dat hem horen of spreken zou beletten. Het viel dokter Goubert op dat, als ze onder elkaar praatten, ‘*le muet*’ telkens naar de dokter keek die aan het spreken was. Ze hielden het bij een voorlopige conclusie: waarschijnlijk veinsde de man zijn doofheid en zijn onvermogen om te praten.

Onverwachte ontknoping:

op 5 januari 1808 overleed de onbekende ‘*sourd et muet de Hasselt*’ in het huis van bewaring te Maastricht en nam alzo zijn geheim mee in het graf. Vanuit het Maastrichtse stadhuis vertrok de volgende boodschap aan de *préfet*:

Maestricht, le 8 janvier 1808

*À Monsieur le Préfet de ce département, membre de la légion d’honneur,
Monieur le Préfet,*

Conformément à notre très honorée du 14 décembre dernier j’ ai l’honneur de vous informer que le 5 courant est décédé dans la maison d’ arret de cette ville un inconnu sourd et muet. Cet individu a été conduit en prison par la gendarmerie de Hasselt et l’ on n’ a pu recueillir aucun renseignement sur ses noms, profession et domicile.

*Je prie, monsieur le Préfet, d’ agréer les assurances de mon profond respect.
(N. N.) adj.*

‘Men had over deze man niets kunnen achterhalen wat zijn naam, beroep of verblijfplaats betreft.’

Bron: RHCL (Regionaal Historisch Centrum Limburg-Maastricht), FA, 03.01, inv. nr. 790

JULES EVERS

³ Pierre Étienne Monachon (1731-1811) was van 1801 tot 1808 burgemeester (*maire*) van Maastricht tijdens de Franse bezetting.

Uit het leven in een dorp dat kreunt onder de opeisingen van de bezetter

KLACHTEN VAN BURGEMEESTER PAULZ OVER DE VELE OPEISINGEN DOOR DE FRANSEN IN DE JAREN 1802-1803.

De burgemeester van Zonhoven moest van de Franse overheid lijsten en tabellen invullen, waarin de hoeveelheden graan, voedsel, karren, beesten, *pioniers*... werden genoteerd, die aan de 'Franse Republiek' werden geleverd. De burgemeester diende eveneens op te geven wat er na de opeisingen nog overbleef aan voedsel, karren, paarden enz.

De Zonhovense 'burgervader' vulde getrouw de gevraagde gegevens in maar liet in de rubriek 'opmerkingen' toch verstaan dat 'te veel te veel is' en dat men een arme bevolking niet kan blijven 'stropen':

"Ons dorp is gelegen in de Kempen. Deze streek bestaat uit zeer magere, onvruchtbare zandgrond. Tarwe kan men er niet kweken, alleen wat haver, rogge en boekweit. De hoeveelheid hooi volstaat niet om het vee te voeden. Daarom zijn de meeste boeren verplicht elk jaar hooi bij te kopen in de omliggende dorpen. Wij moeten zeven schoven rogge (vermeld in de tabellen) dorsen om één Hasseltse of Maastrichtse maat te bekomen. De inwoners van Zonhoven moeten om de drie weken dorsen om zelf brood te hebben, om eten te geven aan hun vee en varkens, en om zaaigoed te hebben. Voor de paarden dorsen ze de haver. Maar de opbrengst van het graan volstaat niet voor al die doeleinden zodat een groot deel van de bewoners al vanaf het begin tot aan de volgende oogst graan moeten bijkopen in Brabant. Daarenboven zijn wij verplicht om alle dagen te voldoen aan opeisingen, zoals het merendeel van onze karren. Zij moeten dienen om voor het Franse leger meel uit de magazijnen van Diest te transporteren naar 's Hertogenbosch - daarvoor alleen al 47 karren op twee weken tijd - en naar Roermond. Het opgeëiste hooi en graan vereist eveneens die transportmiddelen. Onze karren worden verder gebruikt om zieke soldaten van het 'Noordelijk leger' te vervoeren. Met vele wagens moeten we voorraad brengen naar het republikeins leger aan de Rijn. Al zeven paarden zijn tijdens de transportdagen gestorven, zodat de eigenaars ook nog hun kar moesten achterlaten. En heel wat paarden, die terugkeerden van een transport, zijn ziek, evenals enkele landbouwers. Daar komt nog bij dat ons dorp verschillende oude en blinde paarden telt, die helemaal niet geschikt zijn voor transport over zo'n lange afstanden.

Dit alles heb ik naar waarheid vermeld en ik sta er borg voor."

Burgemeester Arnold Paulz

Noot: 'pionier', is iemand die wordt opgeëist om allerlei (graaf)werken te verrichten voor een leger.

JULES EVERS

EERW. HEER JAN CONSTANT WILLEMS 1867 - 1948

Geboren te Zonhoven op 19 april 1867 in een molenaarsfamilie, die in de 19de eeuw op de Grote Eggestraat een slag- of oliemolen bezat. De molen werd in beweging gebracht door een paard (ros ... vandaar rosmolen). Het rosmolencomplex bestond uit een woning, boerderij en een molen en was gebouwd door Jan Mathijs Willems (Zonhoven, 1808 - 1870). De molen werd afgebroken in 1970.

De Rosmeulen uit de Grote Eggestraat in 1844⁴

Deze slag- of oliemolen was gelegen in de Eggestraat. In 1844 was zij in het bezit van de kinderen Matheus Willems, olieslager. Deze molen werd in beweging gebracht door een ros (paard), dat, meestal geblinddoekt, in een cirkel rondging.

De Rosmolen van Willems in de Eggestraat.

⁴ André Vanhamel, Zonhovense graanmolens, p. 32

Rosmeulen achterzijde

Alhoewel de naam Willems er vanouds aan gelinkt werd, weet iedereen te vertellen dat ze door Baeten uitgebaat werd. Men noemde de familie 'die van Bos-pie', doelend op Pieter Baeten, die vroeger gewoond heeft tegen het bos in het huis, dat wij kennen als dat van Corneel Gijbels. Deze familie Baeten is uit Niel bij As afkomstig.

Uit het register van priester Hollanders, i.v.m. de familie Baeten die men 'die van bospie' noemde, lezen we op f° 267:

'1854 den 6 maart is Laurens Baeten van Houthaalen die in den Bosch woond, gecondamneerd te Tongeren voor 3 jaeren prison om op den boschwagter van Kelchteren 2 scheut geschooten te hebben in Xber 1853 in de heyde van Houthalen tegen over Kelchteren

Nota: een jaer prison heeft hij kwijtschelding gekreegen door een petitie aen de koning gestuurd door sijnen advocaed'.

Het Glossarium onder nummer 1438 uit het boek van Jos Molemans vermeldt het volgende: 'in het Zonhovens schepenregister nummer 3 is er al sprake van een Rosmeulen (een slag- of oliemolen, voor het eerst vermeld in 1509), maar waar ze juist gelegen is, kan niet achterhaald worden⁵'.

Het laatste molencomplex, afgebroken op 06.01.1970, werd gebouwd door Jan Mathijs Willems, °Zonhoven 04.01.1808, zoon van Pieter Matijs en Anne Marie Vandickelen. Hij huwde op 05.05.1829 met Anne Marie Jans, °Zonhoven 23.02.1803, dochter van Jacob en Maria Bammens.

De Rosmolen betaalde 96 frank aan belastingen en had een jaarlijkse opbrengst van 50 gulden.

⁵ Uit Vogelsanck afkomstig. Nakomeling Petrus Stouten alias Rommen maakt zijn testament in 1520, hij woonde op de Engstegen.

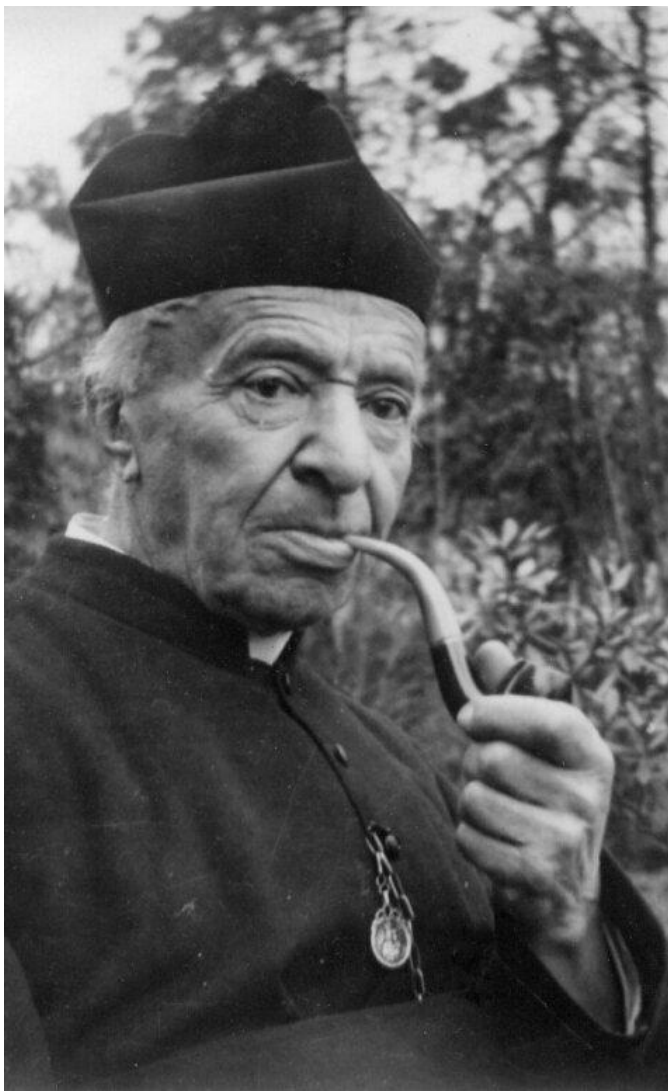
Priester Jan Constant Willems werd geboren op 1 april 1867 als tweede kind van de familie Jan Bartholomeus Willems (Zonhoven, 09/01/1838 - 01/08/1897) - Maria Anna Rutten, bijgenaamd M.A. Hulsman (Zonhoven, 28/05/1837 - 14/10/1863).

Het gezin telde zes kinderen twee jongens en vier meisjes. Het oudste meisje, Maria Clementina was gehuwd met Jozef Ramaekers en de moeder van de priester-dichter Servaas Ramaekers, norbertijn van Grimbergen.

Na zijn humaniorastudies in Saint-Roch (Ferrière) en zijn priesteropleiding achtereenvolgens te St.-Truiden (filosofie) en te Luik (theologie) werd hij op 17 december 1892 te Luik tot priester gewijd en op dezelfde dag kapelaan benoemd te Opoeteren (1892 tot 1897).

Op 19 december 1892 droeg Constant Willems zijn eremis op in de Sint-Quintinuskerk van Zonhoven centrum.

Vanuit Opoeteren ging het als kapelaan naar Genk waar hij op 22/09/1905 pastoor werd tot 1914; daarna kwam Beverst aan de beurt.

Op 1 december 1933 kwam hij op rust in zijn geboortedorp om er rector van de Fraters van Tilburg te worden. Pastoor Willems was een historicus, die het verleden van zijn eigen dorp en de dorpen waar hij verbleef, wist op te diepen en in talrijke artikelen vastlegde. Zijn hele leven lang was hij bv. geboeid door de geschiedenis van de kapel van Ten Eikenen; hij schreef ook een geschiedkundig overzicht van Zonhoven en ook van de parochie Zonhoven. Maar ook in Opoeteren en vooral in Genk nam hij het historisch verleden onder de loep. Verder bezat hij een verzameling prehistorische werktuigen, die hij later aan het Sint-Jan Berchmansgesticht, de fraters, schonk.

Hij heeft het merendeel van de priesters, geciteerd in het werk van de KHZvzw, Eerwaarde heren van en in Zonhoven - Zonhovense geestelijken en parochieherders in Zonhoven⁶, samengebracht in zijn "Priesterkrans", waarvan in het jaar 1952 wekelijks in het parochieblad een vaste rubriek verscheen.

Pater Feyen heeft zijn bibliotheek geërfd en heeft dit werk laten verschijnen in het eerdergenoemde parochieblad. Nu is het in bezit van de KH Zonhoven vzw.

⁶ Publicatie nog altijd verkrijgbaar à € 15,00 bij de KHZvzw

P. 100 "Zijn leven was gedragen door een blijvol, tevreden, kinderlijk betrouwen ... Hij was goed voor de mensen, mild en begrijpend, had voor iedereen belangstelling, troost of hulp, een gulle lach, een smakelijke vertelling...". Een ieverig en begaafd vorser naar de plaatselijke geschiedenis.
In de volksmond heette hij "de pastoor van Beverst" of "Constant uit de Rosmeulen".
Op 23 september 1948 is Constant van de "Rosmeulen" overleden.

JEZUS ! MARIA ! JOZEF !
†
In uw vroom gebed en offer bevelen wij aan
Zeer Eerwaarde Heer
Jan Constantinus WILLEMS,
geboren te Zonhoven, de 19 April 1867,
priester gewijd, de 17 December 1892,
achtereenvolgens kapelaan te Opoeteren en Genk,
pastoor te Genk en Beverst,
sinds 1933 Rektor der EE. Fraters te Zonhoven,
aldaar overleden, de 23 September 1948, tijdig
voorzien van alle troostmiddelen der H. Kerk.

Een vruchtbaar, een schoon leven in de dienst van God ! Hij geloofde in de goedheid van God voor ons, arme mensen.

Daarom was zijn leven gedragen door een blijvol, tevreden kinderlijk betrouwen : God was zijn Vader, Maria zijn Moeder ! waarom dan bekommerd zijn ?

Daarom ook bad hij graag en natuurlijk, ook te midden van bezigheden, ontelbare wees gegroetjes : die vroomheid was een erfenis van vader en moeder.

Daarom was hij goed voor de mensen : Ook dat was een familie-erfenis. Hij was mild en begrijpend ; voor elkeen had hij belangstelling, troost of hulp ; een gullen lach, een smakelijke vertelling. Voor de zon opkwam had hij al veel warmte gegoten in de harten van die hij ontmoette op zijn morgenwandeling naar zijn geliefde fraters.

Daarom kon hij zo eenvoudig blij en dankbaar zijn en genieten van Gods schone natuur : een zonnestraal, een vogelke dat floot, een geurende bloem : waren dat geen weldaden van zijn Vader.

Zo was zijn leven een weldaad voor de mensen, een bron van vreugde voor zijn familie. "Het is schoon een goed mens te zijn," Een heilig priesterleven draagt rijke vrucht ; zijn neefjes en nichtjes kozen allen dit "schone leven" van Heerroom ; zij blijven hem hun leven lang dankbaar. Zijn goede zusters die hij zo hartelijk "dank u" kon zeggen om hun onverdroten liefdediensten, zijn familie, zijn parochianen, zijn dorpsgenoten en confraters, en heel bijzonder "zijn" fraters ondergingen allen de straling van dit wijs en harmonieus priesterleven.

Zeer Eerw. Heer Pastoor, zet uwe zending voort : in de blijdschap van het eeuwige leven bij God, onze Vader, bij Maria, onze Moeder. Wij blijven U dankbaar indachtig.

Zoet Hart van Jezus, ons toekome uw Rijk.

DRIK • BONGAERTS • ZONHOVEN

Geschiedkundige publicaties van Constant Willems

Beverst :

- *Iets over Beverst*, in: *Toerisme*, XII, 1933, p. 783-784, ill.
- *Geschiedenis van Beverst*, in: *Limburg*, XVII, 1935-1936, p. 201-210, 228-233; XVIII, 1936-1937, p. 4-11, 47-53, 69-75, 92-96, 137-141, 155-160, 176-179, ill. Het uitgebreide artikel verscheen nadien als een publicatie in boekvorm: *Geschiedenis der gemeente en parochie Beverst*, Maaseik, 1937, 55 p.

Genk :

- *De Lorreinen in de Kempen*, in: *'t Daghet in den Oosten*, XV, 1899, p. 30-32.
- *Genck onder verscheidene oorlogen*, in: *'t Daghet in den Oosten*, XVI, 1900, p. 129-131, 145-153, 161.
- *Archiven der kerk van Genck*, in: *L'ancien Pays de Looz*, XII, 1908, nr. 7-8, p. 33-34.
- *Eene bladzijde uit het Kerkelijk Leven van Genck*, in: *Limburg*, III, 1921-1922, p. 97-102.

- *Kapelaans te Genck*, in: *Limburg*, V, 1923-1924, p. 5-8, 35-37, 78-80.
- *Incorporatie der pastorie van Genck*, in: *Limburg*, VII, 1925-1926, p. 22.
- *Bockrijck*, in: *Limburg*, IX, 1927-1928, p. 81-89.
- *Genk*, in: *Toerisme*, VII, 1928, p. 133-135, ill.
- *Genck. D'Iertkapel*, in: *Limburg*, XI, 1929-1930, p. 253-254.
- *Soldatenkamp in 1819*, in: *Limburg*, XIII, 1931-1932, p. 103.
- *Priesters van Genk*, in: *Limburg*, XIV, 1932-1933, p. 215-219.

Opoeteren :

- *Opoeteren – "Sint-Ool"*, in: *Limburg*, V, 1923-1924, p. 88.
- *Opoeteren. Keverbergh, A Riverbergh, de Kieverbergh*, in: *Limburg*, VI, 1924-1925, 279-281.
- *Opoeteren. De Lorreinen - de familie Keverbergh*, in: *Limburg*, VII, 1925-1926, p. 67-69.
- *Opoeteren - Jan van Weert*, in: *Limburg*, XII, 1930-1931, p. 127-129, 154-159, 174-178.

Rijkhoven:

- *Het orgel van den Ouden Biesen*, in: *Limburg*, XI, 1929-1930, p. 190.

Zonhoven :

- *Zonhoven en Hasselt*, in: *'t Daghet in den Oosten*, XVIII, 1902, p. 177-181.
- *Een befaamd Limburgsch muzikant, Pieter-Jan Vanpaeschen*, in: *Limburg*, XI, 1929-1930, p. 88-93.
- *Zonhoven*, in: *Jacob Lenaerts te Zonhoven gehuldigd op Zondag 28 augustus 1938*, red. L. Indestege, Zonhoven, 1938, p. 33-46.
- *De Kapel van Ten Eikenen*, in: *Jacob Lenaerts te Zonhoven gehuldigd op Zondag 28 augustus 1938*, red. L. Indestege, Zonhoven, 1938, p. 47-52.
- *Het Steenen Kruis te Zonhoven*, in: *Limburg*, XXII, 1940-1941, p. 250.

Jan Gerits
Vossenpad 9
3670 Gruitrode

het

Constant Willems 1942
Voor het kapelletje op de Kleeberg

OUDE FOTO'S

JEURCLOO ROLLUIKEN

DE STICHTER ALFONS JEURISSEN

Alfons Jeurissen volgde lager onderwijs tot de leeftijd van 12 jaar en ging dan werken; eerst een tijdje bij de firma Peels in Zonhoven 'etiketten insmeren'. Hij verdiende er 1,5 fr. per week. Daarna ging hij bij Van Best werken, eveneens een sigarenfabriek, als plakker. Daar verdiende hij 2,5 fr. per week plus een paar Uitschot sigaren.

Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog trok hij naar Van Best in Valkenswaard. Hij kon er als verpakker aan de slag. Hij bekwaamde zich in het vak en werd sigarenmaker eerst bij Hoeks en daarna bij de Gebr. Jeurissen, 12 u. per dag! Als 17-jarige, na de oorlog, keerde hij terug naar Zonhoven. Hij zocht werk, eerst als hulp bij de bosontginners, daarna als klompenmaker en tussendoor nog als hulp bij de boeren.

Sigarenfabriek St.-Georges. [Rond 1912].

V.l.n.r. zittend: Alfons Bijmens, Eugene Boes, Sylvain Vaes, **Alfons Jeurissen**, Basiel Nilis, Megens, Hendrixx, Michel Indeherberg, Martin Broux, Antoon Lekens, onbekend, Vaes, Theophiel Donkers.

Staande: Armand Peels, Henri Donkers, Mathias Eevers, Louis Hendrikx, Jules Hulsmans, Jozef Indeherberg, Mathieu Donkers, Vaes, Alfons Nilis, Antoon Remans, J. Megens, Nicolaas Vandickelen, Charles Nouwen, Henri Vanhoof, Louis Vanhoyland, Jef Baeten, Leonard Broux, Pierke Hulsmans, Jules Smeets, Gerard Lenaerts, Eugene Wouters, een man van Tongeren, Alfons Bammens, Mathieu Vandickelen, Mathias Hoydonckx.

Als 19-jarige trok hij, zoals vele van zijn kameraden, naar de mijn in Winterslag. Hij kon beginnen bij de werken in de schacht. Zwaar, vuil en onveilig werk deden hem van gedacht veranderen. Dan maar proberen in Luik. In Ougrée kon hij beginnen bij het graven van de fundamenteën voor de hoogovens. Ook dit werk was te zwaar en hij keerde terug naar de sigarenfabriek in Tongeren. Daar bleef hij totdat hij opgeroepen werd voor zijn legerdienst. Terug van het leger ging hij als leerjongen bij Désiré Machiels in de schrijnwerkerij aan het werk. Als 22-jarige begon hij bij Buntinx in de nieuwe zagerij en verdiende er 2,5 fr. per uur! Toen hij 27 was probeerde hij het opnieuw in de Mijn van Winterslag, maar deze keer als schrijnwerker. Het werken met hout beviel hem blijkbaar zo goed tot hij besluit om 2 jaar later zelf met een schrijnwerkerij te beginnen (zie foto).

Op 29 december 1923 trad hij in het huwelijk met Maria Cloostermans. Samen richtten ze in 1929 de schrijnwerkerij 'Jeurissen-Cloostermans' (Jeurcloo) op in Zonhoven. Met vallen en opstaan gaat hij verder met het aannemen van verbouwingswerken, zoals het gemeentehuis in Zonhoven, thans 'Oud gemeentehuis', en bouwen van werkmanswoningen in Hasselt en Zonhoven. Op 37-jarige leeftijd wisselt hij de bouw met het gespecialiseerd werk van rolluiken en zonnetenten. We schrijven dan 1937. In 1938 was er een eerste mobilisatie, en daarna volgden de oorlogsjaren.

Jeurcloo - V.l.n.r.: Alfons Jeurissen (zittend op een schommelstoel), zijn echtgenote Josephine Cloostermans met Jozef op de arm, Marcel en Gaston Jeurissen, Marcel Jans, Gerard Degens (zittend op een kinderwagen), Jef Jeurissen (broer van Alfons). [Foto: vóór WO. II, bij zijn eerste werkplaats op de Beringersteenweg.]

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was Alfons Jeurissen lid van het verzet en hielp hij Engelse piloten. Na de oorlog bouwde hij het familiebedrijf, nu samen met zijn vier zonen-vennoten, uit tot een bloeiende industriële onderneming. Vanaf 1947 zetelde hij onafgebroken in de gemeenteraad van Zonhoven eerst als lid van de CVP en daarna van de Volksunie. Vanaf 1965 fungeerde hij als eerste schepen en schepen van openbare werken.

Verder was Alfons Jeurissen bijzonder actief in verscheidene verenigingen (voorzitter Christen Middenstand Zonhoven, lid familiebond Heilig Hart, voorzitter Kerkfabriek Donk, ere-voorzitter Harmonie Sint-Quintinus, voorzitter Ruitersclub Zonhoven, voorzitter Bijenbond Zonhoven).

**Foto: Meerhout 25 mei 1958, 1ste prijs met onderscheiding (374 punten op 420).
Alfons Jeurissen was 24 jaar voorzitter van de Harmonie St.-Quintinus.**

In 1961 en 1965 voerde Alfons Jeurissen de senaatslijst aan voor de VU in Limburg, maar ondanks een hoog aantal voorkeursstemmen werd hij net niet verkozen. In 1968 lukte het echter wel en werd Jeurissen de eerste naoorlogse Vlaams-nationalistische senator voor Limburg. Hij zette zich in de Senaat in voor de rechten van de mijnwerkers.

Alfons Jeurissen was de eerste Limburgse Volksunie-senator

ZONHOVEN.— De eerste rechtstreeks verkozen Volksunie-senator in Limburg, was Alfons Jeurissen uit Zonhoven. Hij begon zijn politieke loopbaan in 1947 als gemeenteraadslid in Zonhoven, werd in 1965 eerste schepen van deze gemeente en drie jaar later werd hij verkozen tot senator. De gemeente Zonhoven noemde een straat naar wijlen Alfons Jeurissen. De nieuwe aan te leggen weg op het industrieterrein de Waerde, werd gedoopt tot Senator Alfons Jeurissenlaan.

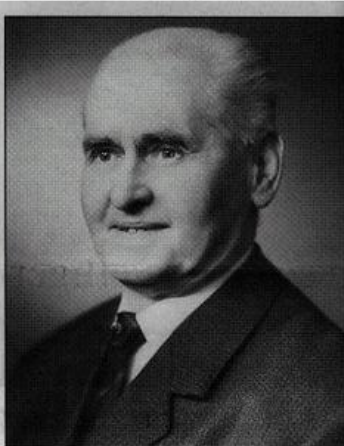
Alfons Jeurissen werd geboren in Zonhoven op 16 november 1900. Hij was een zelf-male maar, autodidact, industrieel en politicus. In zijn jeugd jaren werkte hij als arbeider in een sigarenfabriek in Nederland en later bij de bouwwerken van de Linkse hoogoven. Nadien was hij werkzaam in de steenkolenmijn van Winterslag en volbracht in 1922 zijn militaire dienst in Leopoldsburg.

Versnoemde twee werkmiddelen vormden de basis voor zijn technische bagage en met bescheiden middelen bouwde hij de firma Jeurissen-Cloostermans uit. De productie van velautomatische wentelpoorten en winkelmecubelen maakten het bedrijf uniek in Limburg. De bedrijfsleiding kwam later in handen van zijn zonen en werd omgevormd tot de pvtb Jeurcloo.

Politiek

Na de Tweede Wereldoorlog stapte Alfons Jeurissen in de politiek en werd in 1950 lid van de Volksunie. Tien jaar later, op 31 maart 1968 werd hij rechtstreeks verkozen als Volksunie-senator. In die hoedanigheid werd hij opgenomen in de senaatscommissie van openbare werken. Zijn aandacht als politiek mandataris ging vooral naar de economische en meer nog naar de sociale problemen, waarmee hijzelf in zijn jeugdjaren geconfronteerd was geworden.

Alfons Jeurissen hield van de natuur: hij kweekte bloemen en planten, wist alles over bijen, hield van paarden en schilderde. In zijn geboortedorp Zonhoven speelde hij een vooraanstaande rol in het verenigingsleven. Zo was hij van 1945 tot aan zijn overlijden voorzitter van de koninklijke harmonie St.-Quintinus, medestichter en lid van de kerkfabriek St.-Eligius van Terdonk-Zonhoven en lid van talrijke organisaties die hij met helpende hand steunde.

Een straat op het Zonhovense industrieterrein werd genoemd naar wijlen senator Alfons Jeurissen. (Foto: M.S.)

Na een langdurige ziekte overleed Alfons Jeurissen op 11 december 1969 en kreeg in Zonhoven een staatsbegrafenis.

Posthume hulde werd gebracht aan een goed mens met een kunstenaarsziel, een trouwe vriend en een overtuigd Vlaams-nationalist. M.S.

Alfons Jeurissen

JEURCLOO BVBA - Luchtfoto 4 december 1968

JEURCLOO - atelier op zolder

1971 - 25 jaar dienst bij JEURCLOO BVBA

**Bovenste rij v.l.n.r. - Jeurissen Albert - Vanhamel Robert en echtgenote
- Vaes Alfons en echtg. - Remans Alfons en echtgen. - Welkenhuyzen Henri en
echtgenote**

**Zittend BVBA JEURCLOO: Jeurissen Leopold - Jeurissen Gaston
- Jeurissen Alfons x Cloostermans Josepine (= Jeurcloo) - Jeurissen Marcel**

A. Jeurissen-Gloostermans en Zonen

DE FIRMA, ALOMGEKEND
DOOR HAAR WAARBORGSCILD

LEVERT U :

ROLLUIKEN in hout, staal, aluminium en plastic,
met aangepaste bediening.

ZONNETENTEN in elke mogelijke uitvoering.

TERRASMEUBELen en TUINPARASOLS.

SEMI-METALEN MEUBELen in moderne uitvoering voor SCHOOL en WONING.

WENTELPOORTEN volgens gebreveteerde stelsels, werking met de hand, elektrisch of met
bediening op afstand.

VENETIAANSE ZONNEBLINDEN van het merk «Sombrilla-Flex».

KAMPEERTENTEN en KAMPEERMATERIAAL. Vermindering voor gevestigde groepen.

HUURTENTEN voor kampeiders.

DEKZEILEN voor vrachtwagens en elk willekeurig gebruik.

Bezoek vrij en zonder verplichting haar toonzaal

te **ZONHOVEN**, Beringersteenweg - Tel. 132.31

JEURCLOO - RECLAME

JEURCLOO - VOETBAL

JEURCLOO - VOETBAL Alfons Jeurissen geeft de aftrap.

JEURCLOO - WIELERCLUB

JEURCLOO - WIELERCLUB Gaston Konings (links)

**JEURCLOO - een van de eerste vrachtwagens
Chauffeur: Degens - Arthur Reekmans staat tegen de vrachtwagen.**

JEURCLOO - werkvolk 1946 - 47

**Zittend v.l.n.r. Alfons Remans - Robert Vanhamel - Marcel Jeurissen - Henri Vanhamel -
Sylvain Nijs - Jozef Jeurissen
Staande v.l.n.r. Alfons Vaes - Pieter Hulsmans - Alfons Hulsmans - Maurice Pluymers -
Fiel Donckers**

**Huldiging van wielrenner Marcel Hendrix na de Ronde van Frankrijk..
V.l.n.r.: Jan Vaes, Jules Maris, burgemeester Jules Sterkmans, Marcel Hendrix, Alfons
Jeurissen.**